



תת"ע 1960/09/21 - רביבו שמעון נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 1960-09-21 מדינת ישראל נ' רביבו שמעון

בפני
המבקש:
נגד
המשיבה:
כבוד השופטת הגר אזולאי אדרי
רביבו שמעון
מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה לפי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "**החוק**") שעניינה ביטול פסק הדין שניתן בהליך דנן בהיעדרו של המבקש.

א. העובדות הצריכות לעניין:

1. ביום 23.6.20 נערכה כנגד מר שמעון רביבו (להלן: "**המבקש**") הודעת תשלום קנס שמספרה 30154348863 (להלן: "**הדו"ח**") בגין כיסוי או ציפוי השמשה שלצד המושב הקדמי ברכב בניגוד לתקנה 27(ב) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "**התקנות**").
2. בהמשך לאמור, המבקש פנה למרכז פניות נהגים ארצי (להלן: "**מפנ"א**") בבקשה להישפט בגין העבירה שיוחסה לו ובהתאם לבקשתו הוגש לבית המשפט כתב אישום ונשלח לכתובתו הרשומה של המבקש זימון למועד הדיון שנקבע ליום 8.11.21. אולם, דבר הדואר חזר בציון "לא נדרש".
3. ביום 8.11.21 התקיים דיון אליו לא התייצב המבקש ולאחר שהוצג אישור מסירה כדיון, הורשע המבקש (בהיעדרו) בעבירה שיוחסה לו והושת עליו קנס בסך 500 ₪ (להלן: "**פסק הדין**").
4. ביום 15.12.21 הוגשה הבקשה מושא החלטה זו לביטול פסק הדין.

ב. טענות הצדדים:

5. המבקש מודה שהוא קיבל זימון למשפט אך טוען שהזימון לא נדרש על ידו ולכן חזר לשולח. בהקשר זה מציין המבקש שהוא לא ביקר בבית הדואר זמן מה ולא ידע שמחכה לו שם מכתב. עוד בהקשר זה מציין המבקש: "לפי הידוע לי גם אין חוק המחייבני לבוא לעיתים קרובות לבית הדואר ולפיכך לא ידעתי על קיום המשפט כלל".
6. המבקש מציין שהדיון מאוד חשוב לו, לא בשל הקנס אלא בשל התנהגות השוטרת שלדעתו הייתה בלתי חוקית ומסכנת חיים.
7. המשיבה מתנגדת לבקשה וטוענת כי על המבקש היה להתחקות אחר גורל בקשתו.
8. עוד טוענת המשיבה כי העונש אשר הושת על המבקש מצוי במתחם הענישה.

ג. דיון והכרעה:

עמוד 1



לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה לבקשה, אני סבורה כי בנסיבות העניין דין הבקשה להידחות.

9. סעיף 130(ח) לחוק קובע כדלקמן:

"נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע".

10. כלומר, תחילה יש לבחון אי מתי הומצא לנאשם פסק הדין ואם טרם חלפו שלושים ימים ממועד ההמצאה כאמור. ככל שחלף מניין הימים, על בית המשפט לבחון האם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע.

11. כבר עתה יצוין כי המבקש נמנע מלציין אי מתי הומצא לו פסק הדין על מנת שניתן יהיה לקבוע האם הבקשה הוגשה בתוך שלושים ימים אם לאו. זאת ועוד, הרי שהבקשה, על אף הישענותה על טענות עובדתיות, אינה נתמכת בתצהיר מטעם המבקש. די באלה ובעובדה כי הבקשה הוגשה בחלוף למעלה משלושים ימים מאז ניתן פסק הדין כדי להוביל לדחיית הבקשה על הסף. אולם, בבחינת למעלה מן הצורך, יובהר להלן מדוע על הבקשה להידחות אף לגופו של עניין.

12. בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם, על בית המשפט לבחון האם מתקיימת אחת משתי העילות החלופיות הקבועות בסעיף הנ"ל: האחת - האם קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם; השנייה - האם ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין (ראו גם רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מדינת ישראל** פ"ד נז(6) 793 (2003) (להלן: "**הלכת איטליא**").

13. באשר לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם, הרי שהמבקש מודה בכך שהזימון נשלח לכתובתו הרשומה וכל טענתו מתמצה בכך שדבר הדואר לא נדרש על ידו. לאור האמור, אין מנוס מן המסקנה לפיה מתקיימת בענייננו חזקת המסירה הקבועה בסעיף 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974 לפיה:

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לענין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבל".

14. במצב דברים זה, אין למבקש להלין אלא על עצמו על כך שנמנע מלגשת לסניף הדואר ולאסוף את דבר הדואר שנשלח אליו. ודוק, לבקשה לביטול פסק דין המבקש צירף "הודעה שנייה על דבר דואר רשום" שנמסרה לו ובה צוינו גם פרטי השולח ("מדינת ישראל בשם משטרת ישראל"). במצב דברים זה, נראה כי המבקש בחר, בחירה מושכלת, שלא לדרוש את דבר הדואר וכאמור לעיל, אין לו להלין אלא על עצמו.

15. משלא נמצאה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש, עלינו לבחון האם דחיית הבקשה עלולה לגרום לעיוות דין. לטעמי, התשובה לכך שלילית. זאת, הן בהתחשב בכך שהמבקש לא כופר בביצוע העבירה והן בהתחשב בעונש שהושת עליו - קנס המקור בסך ₪ 500 בלבד, ללא ענישה נלווית.

16. בשולי הדברים אציין כי טענות המבקש לענין התנהלות השוטרת כפי שהועלו במסגרת הבקשה לביטול פסק דין, מקומן להתברר על ידי המחלקה לחקירות שוטרים ולא על ידי בית המשפט.



17. לאור כל האמור לעיל, הבקשה נדחית.

18. למען הסר ספק, עיכוב ביצוע גזר הדין כפי שניתן ביום 15.12.21 מבוטל בזאת.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ג' שבט תשפ"ב, 05 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.